

[Socialministeren.]

nogen værdi for vurdering af, om arbejdsgiverperioden afholder arbejdsgiveren fra at ansætte personale. Spørgsmålet egner sig ikke til den form for »afstemning«, medmindre man samtidig oplyser om konsekvensen af, at man afskaffer arbejdsgiverperioden, f. eks. indførelse af et særligt arbejdsgiverbidrag eller øget skattebyrde for befolkningen som helhed. En opinionsundersøgelse af denne karakter kræver omhyggelig forberedelse.

I øvrigt bemærkes det, at mere end halvdelen af samtlige lønmodtagere har funktionærstatus, og at mange mindre arbejdsgivere – især inden for handel – hovedsagelig beskæftiger funktionærer. Disse arbejdsgivere vil derfor i forvejen have pligt til at yde personalet fuld løn under sygdom efter funktionærloven eller overenskomst. Arbejdsgiverperioden er således ingen ekstra byrde for disse arbejdsgivere.

Spørgeren henviser især til, at de mindre arbejdsgivere er afskrækket af arbejdsgiverperioden. Hertil kan jeg sige, at der netop for de mindre arbejdsgivere er skabt en forsikringsordning, der på en rimelig og billig måde giver mulighed for at frigøre sig fra arbejdsgiverperioden.

Bidraget til forsikringsordningen er for tiden på 2½ pct. af den årlige lønsum, hvilket betyder, at en arbejdsgiver for en lønmodtager med en gennemsnitsløn på 65.000 kr. årligt betaler et bidrag på 1.625 kr. årligt for overdragelse af dagpengepligten til dagpengefonden. Dette bidrag er af samme størrelse som maksimal dagpengehjælp i 1½ uge og således yderst rimeligt. Yderligere er denne forsikringspræmie fradragsberettiget.

Endelig skal jeg tilføje, at jeg som et led i augustforliget har taget skridt til at undersøge, hvilken betydning forsikringspræmiens størrelse har for beskæftigelsen i de mindre virksomheder.

Da regeringen går ind for at bevare arbejdsgiverperioden, der i sin nuværende form fungerer tilfredsstillende, ligesom hovedorganisationerne på arbejdsmarkedet er enige i, at arbejdsgiverperiodens bevarelse er en fordel, agter jeg ikke at foranledige udsendelse af spørgeskemaer til arbejdsgiverne.

Af Kirsten Jacobsen (FP) til boligministeren (15/9 76):

»Ministeren bedes venligst udførligt kommentere de udtalelser, der har været i pressen

om, at ministeren påtænker en administrativ indgriben over for tinglysning af betingede skøder på ejerlejligheder under udstykning, og ministeren bedes også kommentere, om et eventuelt indgreb over for betingede ejerlejlighedsskøder vil få konsekvenser for andre former for betingede skøder.«

(Spm. nr. 808).

Begrundelse.

Det er urimeligt over for de mange mennesker, der gerne vil købe ejerlejligheder i det bestående byggeri, at der gennem udtalelser til dagspressen skabes tvivl og usikkerhed igennem antydninger om, at boligministeriet vil gribe ind over for salg på betinget skøde.

Ministeren bedes derfor i svaret slå fast, at der hverken i tinglysningslov, i lov om boligfællesskaber, i ejerlejlighedsloven eller andre steder er nogen som helst lovhjemmel, der kan hindre, at ejerlejligheder købes på skøde, der er betinget af ejendommens udstykning i ejerlejligheder.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (24/9 76):

Først vil jeg sige, at det er domstolene, der skal afgøre, om det er lovligt eller ulovligt at sælge lejligheder, der senere påtænkes udstykket som ejerlejligheder. Jeg har derfor hverken mulighed for eller planer om noget administrativt indgreb, men er der tale om salg, der er i strid med loven om boligfællesskaber og derfor omfattes af lovens straffebestemmelser, er der grundlag for strafferetlig indgriben.

Jeg følger det som min opgave at følge udviklingen, og mine udtalelser om forholdene har sin baggrund i loven om boligfællesskaber, der forbyder anpartssalg af en ejendom, når der til salget er knyttet brugsret til en beboelseslejlighed eller det er en forudsætning for aftalen, at erhververen opnår brugsret.

En ejerlejlighed er efter ejerlejlighedsloven en selvstændig fast ejendom, men så længe en udlejningsejendom ikke er opdelt, er den enkelte lejlighed ikke en selvstændig fast ejendom.

Salg af en lejlighed i en ejendom, der ikke er opdelt i ejerlejligheder, er derfor efter min opfattelse – selv om salget sker ved et skøde betinget af, at opdelingen gennemføres – salg af en del af ejendommen.

Ved de betingede salg, jeg har udtalt mig på baggrund af, flytter køberen ind i en udlejningslejlighed. Hans forpligtelser er endvidere at blive lejer, hvis sælgeren ikke opfylder sit løfte